سرآمد اقتصاد

شنبه-۵ اردیبهشت ۱۴۰۵-سال دوازدهم-شماره ۲۴۶۹

بنادر

بیش از ۸ میلیون تن کالا در بنادر هرمزگان طی جنگ تحمیلی سوم تخلیه و بارگیری شد

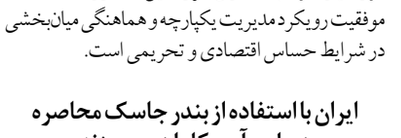

استاندار هرمزگان از ثبت بیش از هشت میلیون تن عملیات تخلیه و بارگیری کالا در ۱۲ بندر این استان در طی جنگ تحمیلی سوم خبر داد.

به گزارش اقتصادسرآمد، محمد آشوری در بازدید از بندر شهید باهنر بندرعباس اظهار کرد: در این دوره، بیش از چهار میلیون و ۲۰۰ هزار تن کالا از بنادر هرمزگان صادر و بالغ بر سه میلیون و ۸۰۰هزار تن کالا نیز وارد کشور شده است.وی با اشاره به فعالیت تمامی ۱۲ بندر تجاری استان در این مدت، تداوم بی‌وقفه صادرات و واردات کالاهای اساسی را نتیجه سه عامل کلیدی دانست و گفت: عملکرد مؤثر قرارگاه اقتصادی استان، بهینه‌سازی و کوتاه‌سازی فرآیندهای بندری و گمرکی و همکاری تنگاتنگ دستگاه‌های اجرایی، سازمان‌ها و صاحبان کالا در ثبت این رکورد تاثیرگذار بوده است.

استاندار هرمزگان با بیان اینکه در تخلیه و بارگیری این حجم از کالا حمل و نقل نقش مهمی را در این ایام ایفا کرد تأکید کرد: در خلق این رکورد اداره کل راهداری و راه آهن استان هرمزگان نقش مهمی را ایفا کردند که جای قدردانی دارد.

آشوری ادامه داد: ذخایر استراتژیک استان هرمزگان پایدار است و پیش بینی‌های لازم برای حداقل ۶ ماه آینده انجام شده است از این‌رو مردم نگران تامین کالاهای اساسی مورد نیاز خود نباشند.وی افزود: این دستاورد نشان‌دهنده موفقیت رویکرد مدیریت یکپارچه و هماهنگی میان‌بخشی در شرایط حساس اقتصادی و تحریمی است.

ایران با استفاده از بندر جاسک محاصره دریایی آمریکا را دور می زند

ایران توانسته با استفاده از بندر جاسک محاصره دریایی آمریکا در تنگه هرمز را دور بزند.

به گزارش اقتصادسرآمد، آمارها نشان می دهد با وجود محاصره دریایی آمریکا، جریان صادرات نفت ایران به چین همچنان پایدار مانده و در نیمه نخست ماه آوریل به‌طور میانگین به ۹۸۵ هزار بشکه در روز رسیده است.

ایران توانسته با استفاده از بندر جاسک محدودیت‌های ایجادشده در تنگه هرمز را دور بزند. این بندر که در دریای عمان قرار دارد، به نفتکش‌ها امکان می‌دهد بدون نیاز به عبور از تنگه هرمز، نفت خود را بارگیری کرده و مستقیماً وارد آب‌های آزاد شوند؛ موضوعی که تداوم صادرات انرژی به چین را تضمین کرده است.

در فاصله ۱۳ تا ۲۲ آوریل، شرکت تحلیل داده «ورتکسا» ۳۵ مورد عبور از محدوده محاصره آمریکا را ثبت کرده که شامل رفت‌وبرگشت کشتی‌های مرتبط با ایران یا تحت تحریم بوده است. این عملیات‌ها باعث شد دست‌کم ۱۰,۷ میلیون بشکه نفت خام ایران از تنگه هرمز عبور کند. در همین هفته، دولت ایران با دریافت نخستین عوارض عبور، کنترل خود بر تنگه هرمز را تثبیت کرده و این درآمدها به بانک مرکزی واریز شده است.

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس، تأکید کرد که ایران اجازه نخواهد داد در حالی که صادرات خودش با محدودیت مواجه است، سایر کشورها به‌صورت آزادانه از این مسیر عبور کنند.

«سرآمد» بررسی می‌کند؛

بازار جهانی نفت در گیرودار محاصره دریایی

«جنگ نفتکش‌ها» جایگزین سود بازار انرژی و کاهش بودجه خانوارهای امریکایی و ایرانی!

گروه انرژی- مرتضی فاخری - محاصره دریایی تنگه هرمز در هفته‌های اخیر را باید نقطه عطفی در منازعه اقتصادی-نظامی ایران و آمریکا تلقی کرد؛ نقطه‌ای که در آن کارزار تحریم‌ها و تهدیدهای متقابل به فازی خطرناک و بی‌بازگشت گام نهاده است. آن‌چه پیش از این در قالب اعمال تحریم‌های نفتی، مذاکرات برجامی و حملات سایبری یا هوایی محدود جریان داشت، امروز با ورود به عرصه مهار فیزیکی تردد نفتکش‌ها در یکی از حساس‌ترین آبراه‌های جهان، مرزهای سنتی درگیری را جابه‌جا کرده است. تحلیل این گام از سوی واشنگتن، نه صرفاً به‌مثابه یک اقدام نظامی تاکتیکی، بلکه به‌عنوان محوری‌ترین سناریوی اقتصادی با قابلیت اعمال «درد متقابل و حتمی» بر هر دو سوی معادله، محور اصلی این نوشته است.

ایالات متحده با اقتصادی نزدیک به ۳۱ تریلیون دلار، این شرط راهبردی را مطرح کرده که تاب‌آوری خود را در برابر شوک‌های ناشی از محاصره تنگه هرمز بیشتر از ایران ارزیابی می‌کند. استدلال واشنگتن بر پایه مزیت‌هایی نظیر اندازه عظیم تولید ناخالص داخلی، تنوع‌بخشی به منابع انرژی، ذخایر استراتژیک نفت و توانایی مدیریت انتظارات تورمی از طریق ابزارهای پولی و مالی استوار است. اما در برابر این ادعا، واقعیت تاب‌آوری اقتصادی و اجتماعی ایران در طول چهار دهه تحریم‌های نظام‌مند، دلیلی قوی برای تشکیک در قطعیت پیروزی آمریکا در این «جنگ فرسایشی اقتصادی» فراهم می‌آورد. اقتصاد ایران اگرچه از ناترازی‌های مزمن ساختاری، تورم بالا و محدودیت دسترسی به نظام مالی بین‌المللی رنج می‌برد، اما تجربه انطباق با تحریم‌ها، ایجاد شبکه‌های غیررسمی تأمین ارز و کالا، و توسعه صنایع داخلی برای جانشینی واردات، لایه‌های دفاعی غیررسمی اما مؤثری ساخته است. نکته مهم‌تر آنکه شواهد میدانی و تحلیل رفتار نخبگان سیاسی در ایران نشان می‌دهد که هیچ قرینه‌ای دال بر آمادگی ایران برای عقب‌نشینی یک جانبه از این رویارویی سرنوشت‌ساز وجود ندارد. برعکس، منطق تقارن درد اقتصادی، بدین معنا که هر اقدامی علیه منافع ایران باید هزینه‌های مستقیم و عاجلی برای طرف مقابل در پی داشته باشد، به هسته اصلی استراتژی واکنش تبدیل شده است.

از منظر عملیاتی، اجرای یک محاصره دریایی مؤثر در آبراهی با عرض کم و ترافیک سنگین نفتکش‌ها، به نیروی نظامی سنگینی نیاز دارد که سربازان آمریکایی را در معرض خطر مستقیم درگیری با یگان‌های دریایی و شناورهای سریع تهاجمی ایران قرار می‌دهد. این نقطه را باید یکی از مهمترین تمایزهای فاز جدید با دوره‌های پیشین تنش دانست: در حالی که آمریکا تا کنون با اتکا به حملات هوایی و جنگ پهپادی، تلفات انسانی خود را در درگیری با ایران به حداقل رسانده بود، پیاده‌سازی بازرسی‌های فیزیکی، اسکورت کشتی‌ها و درگیری احتمالی با مین‌های دریایی، ریسک تلفات نظامی را به طور قابل توجهی افزایش می‌دهد. داده‌های مربوط به افکار عمومی آمریکا نیز این هشدار را تقویت می‌کند: تلفات انسانی بالا و رشد مجدد قیمت بنزین، دو خط قرمزی هستند که اکثریت شهروندان آمریکایی برای ادامه هر نوع مداخله نظامی تعیین کرده‌اند. از این رو، دولت واشنگتن در موقعیتی شکننده قرار دارد؛ از سویی باید محاصره را آنقدر جدی نشان دهد که ایران را به عقب‌نشینی وادارد، و از سوی دیگر نمی‌تواند وارد درگیری تمام‌عیاری شود که تصویر انتخاباتی و ثبات داخلی‌اش را تخریب کند. این تضاد درونی، بزرگترین نقطه‌ضعف تیم اقتصادی-امنیتی آمریکا در این بازی خطرناک است.

اما مهم تر از محاسبات سیاسی داخلی آمریکا، اثرات مستقیم محاصره بر بازار جهانی نفت و زنجیره تأمین انرژی جهان است. برآوردهای کارشناسی نشان می‌دهد که در صورت تشدید کامل محاصره، حدود ۱.۸ میلیون بشکه از صادرات نفت خام ایران که در ماه‌های اخیر روندی تصاعدی داشته، به‌طور کامل از بازار جهانی حذف خواهد شد. این رقم به‌تنهایی حدود دو درصد از تقاضای روزانه جهان را تشکیل می‌دهد؛ عددی که در شرایط عادی شاید قابل جبران باشد، اما در شرایط کنونی که بازار نفت از دو شوک جدی رنج می‌برد، معنایی دیگر پیدا می‌کند. شوک اول، جهش اخیر قیمت‌هاست که ماه گذشته بیشترین افزایش از سال ۲۰۲۲ را رقم زد. شوک دوم و مهمتر، ریسک بسته‌شدن مؤثر خود تنگه هرمز در واکنش به محاصره است. تجربیات تاریخی نشان داده که ایران توانایی مختل کردن تردد در این آبراه را با استفاده از مین، شناورهای تهاجمی و تاکتیک‌های نامتقارن دارد. اگر این سناریو محقق شود، حجم نفت خارج‌شده از بازار نه ۱.۸، بلکه نزدیک به ۱۲ میلیون بشکه در روز خواهد بود؛ رقمی که بیش از ده درصد مصرف جهانی را تشکیل می‌دهد و به‌طور قطع قیمت‌ها را به سطوح بی‌سابقه خواهد کشاند.

در این میان، مجموع نفت خام موجود در ذخایر شناور ایران در هفته گذشته به حدود ۱۹۰ میلیون بشکه رسیده است. نیروی دریایی آمریکا قادر است در اقدامی که پیشتر سابقه داشته است بخشی از این نفت را در دریا توقیف کند اما متوقف کردن تمامی این حجم عظیم به دلیل پراکندگی جغرافیایی، استفاده از کشتی‌های متعدد و حمایت‌های ضمنی برخی شرکای منطقه‌ای، کاری دشوار و پرهزینه است. به عبارت دیگر، زمان در این معادله به نفع ایران کار می‌کند؛ هر روزی که محاصره بدون توقف کامل جریان نفت ایران ادامه یابد، تهران فرصت می‌یابد تا نفت خود را از طریق روش‌های جایگزین (انتقال کشتی به کشتی، تغییر مسیر، یا استفاده از بنادر دوست) به فروش برساند. از این منظر، اقدامات فعلی آمریکا بعید است در کوتاه‌مدت اختلال شوک‌آوری در اقتصاد ایران ایجاد کند، اما به‌وضوح هزینه‌های مبادله و ریسک بیمه حمل‌ونقل را افزایش داده و مشتریان سنتی نفت ایران را به سمت منابع جایگزین سوق می‌دهد.

نکته قابل تأمل دیگر، شکست عملی وعده‌های پیشین آمریکا برای اسکورت اجباری نفتکش‌ها در تنگه هرمز است. رئیس‌جمهور آمریکا پیشتر اعلام کرده بود که نیروی دریایی این کشور همه نفتکش‌ها را از طریق این آبراه اسکورت خواهد کرد، اما این وعده هرگز به‌طور کامل عملی نشد. عواملی چون تهدیدات مسیریابی در آب‌های باریک، نیاز به مقابله با مین‌های دریایی، و مهمتر از همه، چالش درگیری مستقیم با انبوه شناورهای تهاجمی و سریع ایران، مانع از اجرای اسکورت همگانی شد. اکنون محاصره ترامپ از نظر عملکردی، همان طرح اسکورت سابق است با این تفاوت که هدف از آن تغییر کرده است؛ دیگر امنیت همه تردد‌ها مدنظر نیست، بلکه مهار خروج نفت ایران از طریق بازرسی و در مواردی توقیف هدفمند، به اصل عملیات تبدیل شده است. این تغییر هدف، گرچه تبلیغاتی و سیاسی است، اما از نظر حقوقی و عملیاتی، مسئولیت‌های جدیدی برای نیروی دریایی آمریکا ایجاد می‌کند و احتمال رویارویی مستقیم را افزایش می‌دهد.

تاب‌آوری اقتصادی ایران در برابر این شکل جدید از فشار، وابسته به دو عامل کلیدی است: نخست، توانایی حفظ حداقلی از صادرات نفت از طریق روش‌های غیرمستقیم و دوزدن گلوگاه‌های بازرسی؛ دوم، مدیریت انتظارات ارزی در داخل کشور. تجربه نشان داده که هرگاه تهدیدهای نظامی با اختلال جدی در صادرات نفت همراه شود، نرخ ارز در بازار آزاد ایران جهش قابل توجهی پیدا می‌کند، تورم تشدید می‌شود و فشار بر معیشت خانوارها افزایش می‌یابد. با این حال، برخلاف دوره‌هایی مانند سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۹۱ که تحریم‌ها به یکباره و با هماهنگی گسترده بین‌المللی اعمال شد، محاصره فعلی تدریجی و با امکان گریز است. همچنین واکنش بازارهای مالی و تجاری جهان به محاصره تنگه هرمز یقیناً یک‌طرفه نخواهد بود؛ بیمه‌گران بین‌المللی نرخ حق بیمه نفتکش‌های عبوری از کل خلیج فارس را افزایش خواهند داد که این هزینه نهایی بر دوش مصرف‌کنندگان نفت در سراسر جهان از جمله در خود آمریکا سنگینی می‌کند. بنابراین محاصره، باز هم ایالات متحده را در موقعیت «برد-باخت» قرار می‌دهد: حتی در صورت موفقیت در کاهش صادرات نفت ایران، بها و هزینه تحمل این موفقیت از طریق افزایش قیمت بنزین و تورم به شهروندان آمریکایی منتقل خواهد شد.

در سطح فراتر، تشدید محاصره دریایی، خطر گسترش جغرافیایی جنگ را به ابعادی بسیار بزرگتر از محدوده فعلی افزایش می‌دهد. پیش از این، ایران به حملات منتسب به آمریکا و اسرائیل (اعم از ترور دانشمندان هسته‌ای، حملات سایبری به تأسیسات نطنز و...) با حملات متقابلی پاسخ داده بود. شواهد موجود نشان می‌دهد که این حملات متقابل، انفجار زیرساخت‌های حیاتی انرژی در قطر و عربستان سعودی را در بر داشته است. در سناریوی فعلی، ایران احتمالاً استراتژی «تعمیم محاصره» را در پیش خواهد گرفت؛ بدین معنا که اگر تنگه هرمز به محل اعمال محدودیت بر کشتیرانی ایران تبدیل شود، ایران می‌تواند با انسداد کشتیرانی در دریای سرخ، یا حمله جدی به خط لوله انتقال نفت عربستان از مسیر خشکی، هزینه‌های مشابهی را به سایر بازیگران منطقه‌ای تحمیل کند. چنین اقدامی نه تنها زنجیره تأمین انرژی جهان را از دو مسیر حیاتی (هرمز و باب‌المندب) مختل می‌کند، بلکه صادرکنندگان بزرگ نفتی منطقه را مستقیماً درگیر ناامنی می‌کند و موازنه عرضه را به شدت بر هم می‌زند.

برای بازیگران اروپایی و آسیایی که اصلی‌ترین خریداران نفت خلیج فارس هستند، این سناریو فاجعه‌ای مضاعف است: از یک طرف باید به خواسته آمریکا برای کاهش خرید نفت ایران تن دهند و از سوی دیگر در برابر اختلال در تأمین نفت از عربستان، امارات و کویت نیز راهی جز تحمل قیمت‌های بالاتر ندارند. اقتصاد چین، ژاپن، کره جنوبی و هند که همگی به شدت به عبور ایمن نفت از تنگه هرمز وابسته هستند، در این میان بیشترین آسیب را متحمل خواهند شد. به همین دلیل، انتظار می‌رود این کشورها فشار دیپلماتیک بیشتری بر واشنگتن و تهران برای کاهش تنش اعمال کنند؛ اما تجربه نشان داده که در اوج تقابل، دیپلماسی معمولاً جای خود را به منطق قدرت و هزینه-فایده صرف می‌دهد.

از منظر اقتصادی-اجتماعی، اصلی‌ترین متغیری که می‌تواند معادله محاصره را بر هم بزند، «زمان تاب‌آوری» است. اگر ایران بتواند بدون فروپاشی اقتصادی و شورش‌های گسترده اجتماعی، محاصره را به مدت شش تا نه ماه تحمل کند، هزینه‌های سیاسی و انتخاباتی دولت آمریکا به نقطه‌ای می‌رسد که تداوم محاصره را غیرممکن می‌کند. از طرف دیگر، اگر گلوگاه‌های داخلی اقتصاد ایران، نظیر کمبود شدید ارز برای واردات کالاهای اساسی دارو، گندم و روغن، زودتر از موعد فرو بپاشد، تهران ناچار به عقب‌نشینی تاکتیکی خواهد شد. آمارهای رسمی از ذخایر ارزی ایران در وضعیت فعلی شفاف نیست، اما گزارش‌های غیررسمی حاکی از آن است که صندوق توسعه ملی و منابع بلوکه‌شده در عراق، چین و برخی کشورهای دیگر، می‌تواند تا چند ماه نیازهای ضروری واردات را تأمین کند. مشکل اصلی، سرعت دسترسی به این منابع تحت شرایط محاصره دریایی و تشدید تحریم‌های بانکی است.

در طول تاریخ تحریم‌ها، ایران تکنیک‌های پیچیده‌ای برای دورزدن تحریم‌های نفتی ابداع کرده است؛ از تخفیف‌های عمیق به مشتریان سنتی تا استفاده از نفتکش‌های با پرچم کشورهای ثالث، خاموش کردن سیستم‌های ردیابی، و انجام نفت به نفت، سوآپ از طریق بنادر دوست در همسایگان شرقی. این روش‌ها در گذشته تا حدودی کارآمد بوده‌اند، اما در برابر یک محاصره مستقیم دریایی که در آن کشتی‌های جنگی آمریکا فاصله قابل توجهی از سواحل ایران را تحت پوشش بازرسی قرار داده‌اند، اثربخشی آنها به شدت کاهش می‌یابد. به همین دلیل، تحلیلگران اقتصادی دو سناریو را محتمل می‌دانند: سناریوی اول، تداوم محاصره با شدت متوسط که در آن صادرات نفت ایران به ۳۰۰-۴۰۰ هزار بشکه در روز کاهش می‌یابد (در مقایسه با ۱.۸ میلیون بشکه روزانه پیش از تشدید تنش). سناریوی دوم، تشدید کامل که حتی این حجم ناچیز را نیز با توقیف نفتکش‌ها از مسیر خارج می‌کند. سناریوی دوم قطعاً واکنش نظامی قاطع ایران را در پی خواهد داشت که از جمله می‌تواند شامل بستن کامل تنگه هرمز برای چند هفته، هدف قرار دادن تأسیسات نفتی آمریکا در منطقه یا حملات موشکی به پایگاه‌های دوست آمریکا در خلیج فارس باشد.

نکته حائز اهمیت در پایان، آن است که در این بازی خطرناک، فرض برنده و بازنده مطلق ممکن است دچار خطای تحلیلی باشد. حتی اگر اقتصاد ایران فشار بیشتری را متحمل شود، هزینه‌های وارد شده به اقتصاد جهانی و به‌ویژه به آمریکا به صورت تورم بالاتر، نرخ بهره افزایش‌یافته، و ریسک رکود به اندازه‌ای است که نمی‌توان از آن به عنوان «پیروزی» آمریکا یاد کرد. بازارهای مالی جهان به سرعت در حال قیمت‌گذاری ریسک ژئوپلیتیک در نفت، طلا و دلار هستند؛ و هر روز که محاصره ادامه می‌یابد، هزینه خروج از آن برای هر دو طرف بزرگتر می‌شود. در چنین شرایطی، آنچه به عنوان گریز از بن‌بست مطرح می‌شود، نه عقب‌نشینی یک‌طرفه، بلکه میانجیگری جدی یک قدرت ثالث —احتمالاً چین یا قطر— با تضمین‌های اقتصادی مشخص برای کاهش تدریجی تنش است. اما تا آن زمان، تنگه هرمز همچنان به سکوی اصلی یک جنگ تمام‌عیار اقتصادی-نظامی تبدیل خواهد شد؛ جنگی که برنده میدان آن نه یک کشور که شاید تنهایی نفت فسیلی در برابر گذار انرژی باشد. سرمایه‌گذاران و تحلیلگران اقتصادی باید خود را برای نوسانات شدید و غیرمنتظره قیمت‌ها در ماه‌های پیش رو آماده کنند؛ چراکه منطق موشکی و نفتکشی، جای خود را به منطق سود و زیان در ترازنامه شرکت‌های بزرگ انرژی و بودجه خانوارهای آمریکایی و ایرانی خواهد داد. این همان معنای دقیق «درد اقتصادی متقابل» است؛ دردی که مرز نمی‌شناسد و برای پایان آن، کسی برنده نخواهد بود مگر آنکه زودتر از حریف، شجاعت پذیرش دیپلماسی را پیدا کند.

قوهٔ قضائیه-سازمان ثبت اسناد و املاک کشور-اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران
اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک لواسانات
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۰۴۸۰۰۶۵۵۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لواسانات تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای حمیدرضا سلامتیان به شناسنامه شماره ۸۲۲ کد ملی ۱۲۸۷۷۹۹۲۵۶ صادره اصفهان فرزند محمد در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با کاربری کشاورزی به استثناء بهای ثمن اعیان به مساحت ۷۲۲/۳۰ مترمربع قسمتی از پلاک شماره ۶۴ فرعی از ۱۰۰ اصلی واقع در قریه چهار باغ بخش ۱۱ تهران حوزه ثبت ملک لواسانات انتقال ملک از مالک رسمی آقای احمد شیدائی آشتیانی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۲/۰۵ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۲/۲۰
شناسه آگهی: ۲۱۵۷۶۲۴ میم الف: ۱۰۲۴۴

نصراله رادپور - رئیس اداره ثبت اسناد و املاک لواسانات

قوهٔ قضائیه-سازمان ثبت اسناد و املاک کشور-حوزه ثبت ملک ولیعصر تهران
«آگهی فقدان سند مالکیت»

آقای سید محسن فرهید فرزند سید مصطفی شماره شناسنامه ۱۹۲۳ با تسلیم استشهادیه گواهی شده به شماره ۲۵۲۲۸ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۱ دفترخانه ۶۱۵ تهران، طی درخواست وارده به شماره ۱۴۰۴۸۵۶۰۱۰۴۹۰۲۱۲۷۲ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۱ و با اعلام اینکه:

ششدانگ یک قطعه زمین وضعیت خاص طلق با کاربری فاقد کاربری به پلاک ثبتی ۱۳۰ فرعی از ۳۲۷۶ اصلی، مفروز و مجزا شده از ۱۲۹، فرعی از اصلی مذکور، واقع در بخش ۰۳ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک ولیعصر تهران استان تهران به مساحت ۳۵۰ مترمربع

متن ملک شماره یکصد و سی فرعی از سه هزار و دویست و هفتاد و شش اصلی و مفروز و مجزی شده از شماره یکصد و بیست و نه فرعی واقع در بخش سه حوزه ثبتی ولیعصر استان تهران به مساحت (۳۵۰) سیصد و پنجاه مترمربع، توضیحات ملک

به حدود: شمالا: دیوار به دیوار به طول (۱۲/۵۰) دوازده متر و پنجاه سانتی‌متر به شماره نود و هفت فرعی شرقا: دیوار به دیوار به طول (۲۸/۰۰) بیست و هشت متر به شماره یکصد و بیست و نه فرعی جنوبا: درب و دیوار به طول (۱۲/۵۰) دوازده متر و پنجاه سانتی‌متر به گذر به عرض ده متر غربا: دیوار به دیوار به طول (۲۸/۰۰) بیست و هشت متر به شماره یکصد و هفتاد و دو فرعی

به نام سید محسن فرهید فرزند سید مصطفی به شماره شناسنامه ۱۹۲۳ تاریخ تولد ۱۳۴۶/۰۴/۲۳ صادره از تهران دارای شماره ملی ۰۰۵۰۶۳۱۹۲۶ با جز سهم ۱/۵ از کل سهم ۶ به عنوان مالک یک ممیز پنج دهم دانگ مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۱۰۷۷۲۱ تاریخ ۱۳۷۱/۰۹/۱۱ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۷۷ شهر تهران استان تهران، موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۲۵۸۱۱۰ سری ب سال ۰۳ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۳۲۰۳۰۱۰۴۹۰۲۷۳۸۴ ثبت گردیده است.

حقوق ارتفاقی ملک: ندارد

محدودیت: یک مورد بازداشت دائم به موجب دستور شماره ۱۴۰۴۶۸۹۹۰۰۴۸۵۵۹۰۰۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۲۰ صادره از شعبه ۴ اجرای احکام کیفری دادسرای عمومی و انقلاب ناحیه ۶ تهران به مبلغ ۲۰۰۰۰۰۰۰۰۰ به نفع _ برای مالکیت سید محمد فرهید بازداشت می‌باشد.

ایشان ادعای مفقودی سند مالکیت فوق‌الاشعار را به علت جابه‌جایی نموده و تقاضای صدور المثنی سند مالکیت پلاک مذکور را نموده است، علیهذا در اجرای ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت (اصلاحی ۸۰/۱۱/۸)، مراتب در یک نوبت و در یکی از جراید آگهی می‌شود تا چنانچه شخص یا اشخاصی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مرقوم یا وجود سند مالکیت نزد خود باشند، ظرف مدت ۱۰ روز پس از انتشار این آگهی اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت یا سند معامله به این اداره تسلیم و رسید دریافت نمایند. بدیهی است در صورت انقضاء مهلت مقرر و عدم وصول اعتراض یا در صورت اعتراض، اصل سند مالکیت یا سند معامله ارائه نگردد، طبق مقررات و تشریفات اداری، المثنی سند مالکیت صادر و تسلیم مالک خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۱۵۷۹۲۷ میم الف: ۱۰۲۵۱

سارا صالحی - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ولیعصر تهران

قوهٔ قضائیه-سازمان ثبت اسناد و املاک کشور-حوزه ثبت ملک خاوران تهران
آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه سند مالکیت یک و نیم دانگ مشاع از ششدانگ مورد ثبت یک قطعه آپارتمان مسکونی وضعیت خاص طلق با کاربری به پلاک ثبتی ۵۳۵۰۲ فرعی از ۴۶۷۸ اصلی، مفروز و مجزا شده از ۵۲۴۷۱ فرعی از اصلی مذکور، قطعه ۸ تفکیکی در طبقه ۴ و واقع در بخش ۰۷ ناحیه ۰۰ حوزه ثبت ملک خاوران تهران استان تهران به مساحت ۹۹/۴۵ مترمربع

متن ملک آپارتمان مسکونی قطعه هشتم تفکیکی مفروز و مجزی شده از شماره ۵۲۴۷۱ فرعی از ۴۶۷۸ اصلی، به مساحت (۹۹/۴۵) نود و نه متر و چهل و پنج دسی‌مترمربع، واقع در سمت غربی طبقه چهارم که (۴/۹۷) چهار متر و نود و هفت دسی‌مترمربع آن بالکن و بالکن پیشرفته است. توضیحات ملک

مشخصات منضمات ملک: پارکینگ قطعه ۴ به مساحت ۱۱/۲۵ واقع در طبقه ۰ به حدود اربعه: شمالا: خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول دو متر و بیست و پنج سانتی‌متر شرقا: خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول پنج متر جنوبا: خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول دو متر و بیست و پنج سانتی‌متر غربا: خط فرضی به محوطه مشاعی است به طول پنج متر به پارکینگ مسکونی قطعه ۵

مشخصات مالکیت: مالکیت اصغر /زواره‌حصاری فرزند علی شماره شناسنامه ۲۵۱ تاریخ تولد ۱۳۴۶/۰۶/۱۰ صادره از کهریزک دارای شماره ملی ۶۶۴۹۵۸۶۸۹۷ با جز سهم ۱/۵ از کل سهم ۶ به عنوان مالک یک ممیز و پنج دهم دانگ مشاع از ششدانگ عرصه و اعیان با شماره مستند مالکیت ۶۰۰۶۴ تاریخ ۱۴۰۰/۰۷/۲۰ دفترخانه اسناد رسمی شماره ۵۳۳ شهر تهران استان تهران، موضوع سند مالکیت اصلی به شماره چاپی ۵۴۳۷۲۵ سری ه سال ۹۹ با شماره دفتر الکترونیکی ۱۴۰۰۲۰۳۰۱۰۵۴۰۳۳۰۰۸ ثبت گردیده است.

اینک وکیل متقاضی المثنی با ارائه دو برگ استشهادیه که به امضاء شهود رسیده است و ذیل یکی از آن‌ها طی ذیل گواهی شماره ۷۰۵۲۷ مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۸ دفترخانه ۵۳۳ تهران گواهی امضاء گردید مدعی است که اصل سند مالکیت به علت سهل‌انگاری مفقود گردیده است و تقاضای صدور المثنی سند مالکیت ملک مذکور را نموده لذا مراتب به استناد ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت در یک نوبت آگهی می‌شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت و یا در اختیار داشتن سند مالکیت نزد خود می‌باشد ظرف مدت ۱۰ روز از انتشار این آگهی به این منطقه مراجعه و اعتراض خود را ضمن ارائه اصل سند مالکیت اقدام نماید بدیهی است در این صورت پس از تنظیم صورت‌مجلس اصل سند مالکیت به ارائه‌کننده مسترد خواهد شد و پس از انقضاء مدت مذکور و عدم هرگونه اعتراض این منطقه نسبت به صدور المثنی سند مالکیت اقدام خواهد نمود.

شناسه آگهی: ۲۱۵۷۹۳۶ میم الف: ۱۰۲۵۲

غلامرضا غضنفری - رئیس حوزه ثبت ملک خاوران تهران از طرف سید جواد طباطبائی جعفری

قوهٔ قضائیه-سازمان ثبت اسناد و املاک کشور-حوزه ثبت ملک لویزان تهران
«آگهی تحدید حدود اختصاصی»

نظر به اینکه به موجب رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۰۱۱۵۱۰۰۳۷۱۸ هیات قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک منطقه لویزان تهران؛ ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۱۴۷/۹ مترمربع پلاک ۶۸۹۸ فرعی مفروز از پلاک ۵۵ فرعی از ۶۷۲۰ اصلی واقع در بخش ۲ تهران و به نشانی: تهران، شمیران نو، خیابان کوچه نهم شرقی پلاک ۱۱۴ -در مالکیت حسن کریمی فرزند رضا قرار گرفته است و مطابق سوابق ثبتی؛ تحدید حدود پلاک اولیه تاکنون مفروزی به عمل نیامده است، لذا حسب تقاضای مالک و برابر دستور تبصره ذیل ماده ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی، عملیات تحدید حدود پلاک مفروزی موصوف راس ساعت ۱۲ ظهر در تاریخ ۱۴۰۵/۰۲/۳۰ در محل شروع خواهد شد. و اعتراض نسبت به تحدید حدود مزبور طبق ماده ۲۰ قانون ثبت از تاریخ تنظیم صورت‌مجلس تحدیدی به مدت ۳۰ روز پذیرفته خواهد شد و به استناد ماده ۸۶ اصلاحی آیین‌نامه قانون ثبت، معترض می‌بایست در مهلت مقرر در آگهی ضمن تسلیم اعتراض به اداره، دادخواست به مراجع ذیصلاح قضایی تقدیم و گواهی مشعر بر طرح دعوی را از مراجع مذکور اخذ و به این اداره تسلیم نماید؛ در غیر این صورت حق آن ساقط خواهد شد. چنانچه زمان عملیات تحدید و حدود به هر دلیلی تعطیل رسمی اعلان شد لذا عملیات فوق در اولین روز کاری انجام خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۱۵۷۹۴۳ میم الف: ۱۰۲۵۳

ابوالفضل تریوه - رئیس واحد ثبتی حوزه ثبت ملک لویزان تهران از طرف سید مجیدرضا سادات حسینی